

1 İSTANBUL

Yer: CRR
Saat: 20.00

Dee Dee

■ 40 yıla yayılan çok yönlü kariyeri boyunca Dee Dee Bridgewater, caz klasiklerini alışılmış standartların dışında, kendine özgü yorumuyla seslendirerek günümüzün en üst düzey caz vokalistleri arasında yer aldı. Son projesi, Eleanora Fagan (1915-1959): To Billie With Love From Dee Dee ile sanatçı; 44 yaşında trajik bir şekilde hayata veda eden ikonik caz figürlerinden Billie Holiday'i onurlandırıyor.

YARIN BUNLARI YAPIN

YARIN BUNLARI YAPIN

YARIN BUNLARI YAPIN

YARIN BUNLARI YAPIN

YARIN BUNLARI YAPIN

2 İSTANBUL

Yer: Talimhane Tiyatrosu
Saat: 20.30

A4

■ 1980 sonrası doğanlar için bir hayaldi Mahmut Hoca. Gerçek değildi. Çünkü ya kovulmuşlardı ya öldürülmüşlerdi ya da bir şekilde sindirilmişlerdi. Binlerce Mahmut binlerce insanın hayatına girdi, onları dönüştürdü, değiştirdi, ellerinden, tutup ayağa kaldırdı ama artık yoklar... Nesli tükenmiş son canlılar gibi bavullarını toplayıp göçüyorlar, göçtüler. Biri kaldı yalnız. Arada.

3 İZMİR

Yer: Sabancı Kültür Sarayı
Saat: 20.30

Sagimusume

■ JAPON gelinliği giymiş ve elinde bir şemsiye taşıyan çok genç bir kız, beyaz bir telli turna edasıyla dans ederek aşk acılarını anlatmaktadır. Şiddetli bir tutkudan yavaş yavaş can çekişmeye, deliliğe, sonuçta da ölüme doğru yol alır. Usta sanatçı Masaya Kiritake'nin, geleneksel Japon kukla tiyatrosunun bu nadide örneğini izlerken nefesiniz kesilecek.

4 İZMİR

Yer: AKM Yunus Emre Salonu
Saat: 20.30

Dört Kol Çengi

■ İki kişi mi yoksa bir kişi mi? Kukla mı sihir mi? Ne olduğuna zor karar vereceğiniz, aksiyon, kahkaha, illüzyon dolu, pantomim ve karışık birçok tekniğin kullanıldığı olağanüstü dinamik bir gösteri. Dakikaların nasıl geçtiğini anlayamayacağımız oyun, daha önce izlediğiniz hiçbir gösteriye benzemiyor.

BUGÜN AMAN UNUTMAYIN

MÜZİK SENİ

Alp Ersönmez, yeni nesil Türk cazının en önemli başlıklarından.

Ama sadece caz değil, popüler müzik sahnesinde de kendini gösteren dört başı mamur müzisyenlerden...

Tarkan ve Nil Karaibrahimgil'le sahne alan Alp Ersönmez, bu sıralar kendini projelerine vermiş durumda. 12 Mart'a kadar sürecek **Nublu Caz Festivali**'nde sahne alıyor. Fakat, şu sıralar bir yenilik var ki müzik severler için apayrı bir heyecan yaratıyor: Alp Ersönmez'in albümü **'YAZISIZ'** piyasada!

■ **Müzik geçmişinden alalım. Nasıl çalmaya başladın? Ailede müzisyen var mı?**

Hep müzisyenlere sorulan bir şeydir. Bu sorunun doğal olarak yanlış bir klişe soru olduğunu düşünüyorum. Çünkü hayatına müzikle devam etme kararını sen vermezsin, müzik seni seçer. Zaten öyle başlıyor hayat. 'Ben profesyonel olarak müzisyen olacağım' diyebilirsin belki ama 'Şu zaman karar verdim müzik yapacağıma' gibi bir şey yok hayatta.

Çocukken bizim ailede de bir 'org dersi terörü' oldu

■ **Tabii ki de bir gün uyanıp da 'müzisyen olacağım' demiyorsun ama aileden böyle bir geçmiş var mı?**

Ailede profesyonel müzisyen yok. Babam çok iyi kanun çalar, sesi çok iyidir, Türk Sanat Müziğine çok hakimdir. Bize her gece kanun çalardı evde. Amcam çok iyi ud, cümbüş çalar. Bizim evde Türk Sanat Müziği hiç eksik olmazdı. Amcamın hatta sanat müziği güfteleri antolojisi var, kitap basılmış durumda ama telif sorunları yüzünden yayımlanamıyor. Dayım kanun çalar. Evde sanat müziği geçmişi var. Ama benim gibi caza meraklı olan hiç kimse yoktu. Ben de caza çok sonra merak sardım açıkçası. Bas çalmaya 1993'te başladım, 1994'te yavaş yavaş caz dinlemeye başladım. Onun öncesinde davul çalıyordum. Pek çok ailede olduğu gibi bende de bir 'org dersi terörü' oldu. Bunu uzunca bir süre sürdüremedim. Ama o dönem 80lerin popunun en patladığı dönem. Biz de velediz tabii, bayılıyorsun o şarkıları dinlemeye. 'Big in Japan' falan... Ve elinin altında bir tane keyboard var. Onları çıkarmaya başlayarak biraz daha ciddi tarafına doğru gitmeye başladım müziğin. Sonra Bornova Anadolu Lisesi'nde 2. sınıftayken, o dönem okul grubunda davul çalan arkadaşım 'Bu sınıfta yetenekli bir çocuk varmış davul çalan, kim?' diye sınıfa girdi. Bana iki tane baget verdi, 'Şöyle bir ritm çal' dedi, 'Bir de şöyle yap' dedi, çaldım. 'Tamam yarın provaya gel' dedi. Anadolu Lisesi grubuna öylelikle girmiş oldum davulcu olarak, hiçbir şeyden haberim yok. Sonra davulcu olarak devam ettim baya bir süre. Üniversitenin ilk yılında hep davulcuydum.

■ **Bilgi Üniversitesi mi?**

Hayatımın Müzikleri

İSTANBUL

1 Yer: CRR
Saat: 20.00

METALLICA TRIBUTE

ÇANAKKALE

3 Yer: MASK BAR
Saat: 21.00

JEHAN BARBUR

İSTANBUL

2 Yer: GHETTO
Saat: 22.00

RUHUMU SU ALDI

İSTANBUL

4 Yer: HAYAL BISTRO
Saat: 21.30

SEÇER

Hayır, ilk bitirdiğim üniversite benim 9 Eylül İşletme. Şu an Kangroove'un davulcusu olan Mert, o dönem gitar çalıp şarkı söylüyordu bir grupta. Ve benim davul çaldığım gruptaki arkadaşlarım da kaprislerimden sıkıldıkları için, Mert'in ayağını kaydırması sonucu Mert'i gruba davulcu olarak aldılar. Ben dolayısıyla açığa çıkmış oldum. Ama o yaz, bu Circus grubunu bilir misin?

■ Evet.

Onlardan Hakan benim çocukluk arkadaşım. Karşıyaka'dan. Hakan'lar bir grup kurmuşlardı ve Kuşadası'na çalmaya gidiyorlardı. Başçıları yoktu. 'Sen biraz gitar tıngırdatıyorsun' dediler, ben bir yerden bas gitar buldum, parçaları çıkardım, 1993 yazı basa dair en ufak bir fikrim yokken o yaz bas çalmaya başladım ve devam ettim. Hikaye budur esasında. Benim hiç planlayıp kendime seçtiğim bir enstrüman olmadı.

■ İşletmeyi bitirdin mi terk mi ettin? Bitirdim.

■ Aile baskısı vs. olmadı mı?

Tabii. Aile baskısı demeyelim. Ama bunlar (anne-baba) savaş sonrası çocukları. Ailenin nispeten güvence altında olması hissi çok baskın. Maceraya mümkün olduğunca yer bırakmamak geleceğe dair... Aile baskısı falan gibi değil. Benim ailem sanattan anlayana, sanatı seven, bizi hiçbir zaman resimsiz müziksiz bırakmamış bir ailedir. Ama ona rağmen, o güven duygusundan dolayı tamamen istendi benden böyle bir şey.

Sonra askere gittim. Askerdeyken o dönemde Bilgi Üniversitesi Caz bölümü yeni açılmıştı. O bölümden Raci Pişmişoğlu beni çocukluktan tanır, Karşıyaka'dan. Sahnede beni görmüş, 'Sen çok yeteneklisin, gel bizle takıl' dedi. Ama gidemedim, çok ufaktım. Temasımız sürdü daha sonra. Bilgi Caz'da görev alınca haber yolladı. Ben de tekrar üniversite sınavına girdim. Hatta ilk girdiğimden daha yüksek bir puan aldım.

Ben her müziği çalmaktan çok keyif alırım, göbük havasını bile. Çünkü o müziğe bir şey katabildiğine inanıyorsan zaten çaldığın şeyden zevk alırsın.

■ Nasıldı üniversite yılları? Aklında kalan hikayeler var mı?

Var tabii canım. Çok hikaye var da... Örneğin bitirme sınavından önce 2 hafta boyunca hiç kalkmadım piyanonun başından, hiç. Çünkü 10 dakikalık 3 bölümden oluşan bir Big Band eseri yazmam gerekiyordu. Zordu yani. Asıl Ali Perret, Kamil abi, Selen... İttiler gidebileceğim maksimum yere kadar. Orada belki gıcık oluyorsun bazen, nasıl yetişecek diyorsun. Bir de benim dönemimde kompozisyon bölümünü iki kişi bitirdi. İki kişiyken yan gelip yatma şansın da olmuyor. Bir de piyanist başçıya göre daha avantajlı, çok sesli düşünmeye daha alışkın. Ben o döneme kadar beste yapma adına piyano başında o kadar zaman geçirmemişim. Ama azimle beton arasındaki ilişkiyi bir nevi kurduğumu düşünüyorum.

Tarkan bize hep 'Sizinle grup gibi hissediyorum' der. O kulvarda bir adamın böyle şeyler söylemesine çok rastlayamazsın.

■ Peki, şimdi Tarkan'la Nil Karabrahimgil'le çalışıyorsun. Bir yandan kendi tarzını yapmaya çalışıyorsun, bir yandan da başka tarzları yapan insanların orkestrasındasın. Nasıl bir hissiyat farkı oluyor sahnede?

Ben her müziği çalmaktan çok keyif alırım, göbük havasını bile, gerçekten. Çünkü o müziğe bir şey katabildiğine inanıyorsan zaten çaldığın şeyden zevk alırsın. Çünkü 'imzayı atmak' falan derler ya, o çok iddialı bir laf. Ben sadece o müzikte olumlu bir değişim yaratabilmekten bahsediyorum. Senin, o şarkıda çalmanla çalmaman arasındaki farkın hissedilebiliyor olması gerektiğini düşünüyorum. Bütün amaç da bu olmalı bence bir müzisyen için. Dolayısıyla

'Yani sen o kadar mükemmel misin ki müziğin o kadar mükemmel olsun' a getiririm ben o zaman lafı.

■ Süpermiş. Albümün 'Yazısız'a gelelim.

Bir albüm yapayım diye çıkmadım zaten. Nardis'te Turgut, Genco, ben çalışıyorduk. O sırada benim besteleri de kaydettik Tanju'nun stüdyosunda. O dönemde ben Londra'da yaşıyordum, dolayısıyla çok denk düşemiyorduk. Derken albümün kayıt süreci çok zamana yayılmış oldu. İlk kayıt sürecimiz 2006'ya dayanıyor. Tanju'nun vefatına kadar kayıt yaptık hep.

■ Albümün tarzına ne dersin?

Her tarzdan etkilenmiş bir caz diyebilirsin.

■ Peki bu son dönemde caz müzik piyasasında bir patlama oldu. Bir sürü albüm çıktı. Bunun sebebi ne sence?

Çok iyi albümler çıkıyor ya. Bilgi Üniversitesi'nin çok büyük etkisi var. Çünkü beraber çalınan müzisyenlerin kalitesi arttıkça herkes ilerliyor. Bir de Nublu, Nardis, Hayal Kahvesi caz

Fotoğraflar: Ufuk Yüksel

çaldığım tüm projelerde, müziğin ne olduğunu tartışabilirsiniz, müziği seveyebilirsiniz, ama o müziğin icrası konusunda ben üstüme düşeni çok iyi bir şekilde yapmaya gayret gösteriyorum. Bu işin profesyonellik kısmı. Diğeri de, Tarkan'la çalmak çok güzel bir şey ya... Önünde

Madagaskar'da bile CD'si satan bir adam söylüyor ve her gece çok iyi dans ediyor, bilmem kaç bin kişiyi avucunun içinde tutuyor. O enerjiyi de bize veriyor. Tarkan bize hep 'Sizinle grup gibi hissediyorum' der. O kulvarda bir adamın böyle şeyler söylemesine çok rastlayamazsın. Bize olan saygısını ve sevgisini hep belli ediyor. Viyana'da 200.000 kişiye çaldım. 200.000 kişiye çalmak ne demek biliyor musun? Bacaklarının bağı çözülüyor. Ucu bucağı olmayan bir yere çalışıyor. Kiev'de 150.000 kişiye çaldık. Binaların üstünden sarkıyordu insanlar. Orada kendi kendine 'Bu adam başarmış, helal olsun diyorsun'. Bence Tarkan'ın yaptığı pop müzik de gayet güzel bir pop müzik. Türkiye'de özellikle diğer pop müziklerin zayıflığını düşünürsen... Nil'i şarkı yazarı ve şarkı sözü yazarı olarak çok beğeniyorum. Yeni albümü de çıkıyor. Nil'in de sahne enerjisi çok güzeldir.

■ Senin de sahne enerjin konuşuluyor. Öyle mi? Niye öyle oldu?

■ Mesela Tarkan'ın klbindeki performansın...

Evet ya onu bir sürü insan söylüyor. 1.5 saniye görünüyor orada ya (gülüşmeler). Mehmet Tez bile yazmış yani. O klip çekimi enteresan oldu, aradılar beni 'Gel, klip çekimi var' dediler, 'peki' dedim gittim. Üstümde bir deri ceket vardı. Umut'un gözlüklerini taktım. Güldük baya. Biraz hareket et dediler, klbin sonuna doğru civıttım, onları kullanmadılar tabii (gülüşmeler).

günleri yapıyor. Pek çok adını bile duymadığımız mahalle barında artık 2-3 kişilik caz ekipleri çalmaya başladı. Bir de insanlar belki caz müzisyeni olarak eskiye nazaran daha iyi gelecek yaratabileceklerini düşünüyorlar.

■ Bir yandan da bazı genç müzisyenler 'Çok iyi olmadan caz yapamam' diye korkuya kapılıyorlar.

Bunun çok gereksiz bir kompleks olduğunu düşünüyorum. Benim aynen böyle düşünen ciddi müzisyen arkadaşlarım var. 'Yani sen o kadar mükemmel misin ki müziğin o kadar mükemmel olsun' a getiririm ben o zaman lafı. Tabii ki de hatalar olacak, önemli olan çıkan şeyin sana ve dinleyene iyi bir şey hissettirmesi. Bitti. Bu kadar. Bence müzik tamamen budur. Ben, sanat denen kavramı, insanın yaptığı şeyi yüceltmek için bulduğu 'aşırı yüceltilmiş' bir kavram olarak düşünüyorum. Çok güzel tüylü egzotik bir kuşa baktığın zaman onu doğanın bir sanat eseri olarak görüyorsun ama sen öyle görüyorsun. Kuş kendini öyle görmüyor ki. Aynı şey müzik için de geçerli. Tabii ki de arkasında duygu yoğunluğu, düşünce vardır ama buna büyük anlamlar yüklemek gerektiğini düşünüyorum.

